

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015200094
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1015200094.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Andrey Kriškovej a Mgr. Mariána Degmu, v právnej veci žalobkyne: L.. V. J., IČO: 17 580 315, W. XX, Q., zastúpená: JUDr. Peter Tóth, advokát, Bartošková 7, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 1100302/1/448440/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448464/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448581/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448568/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448490/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448487/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448521/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448540/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448499/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, 1100302/1/448505/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žaloby z a m i e t a.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa napadla na Krajskom súde v Bratislave v záhlaví rozsudku označené rozhodnutia žalovaného žalobami vedenými pod spisovými značkami sp.zn. 6S/12/2015, sp.zn. 6S/13/2015, sp.zn. 6S/15/2015, sp.zn. 6S/16/2015, sp.zn. 6S/20/2015, sp.zn. 6S/21/2015, sp.zn. 6S/22/2015, sp.zn. 6S/23/2015, sp.zn. 6S/24/2015, sp.zn. 6S/25/2015. Keďže tieto veci skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov, súd v súlade s § 112 ods. 1 O.s.p. uvedené veci v záujme hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie s tým, že tieto konania sú vedené pod sp.zn. 6S/12/2015.

I.

Konania na správnom orgáne

2. Daňový úrad Bratislava (ďalej aj len „správca dane“) vykonal u žalobkyne ako u platiteľky dane z pridanej hodnoty (ďalej aj len „DPH“) daňovú kontrolu DPH za zdaňovacie obdobia roku 2008, 2009, 2010 a 2011, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 9104406/5/4764148/2013/Nya zo dňa 23.10.2013. Protokol bol žalobkyňi doručený dňa 25.10.2013.

3. Dňa 07.01.2014 zaslal správca dane Oznámenie č. 9104406/5/38395/2014/Fil, v ktorom určil deň prerokovania pripomienok a dôkazov predložených žalobkyňou k protokolu o daňovej kontrole. Na správcom dane určený termín 13.02.2014 sa žalobkyňa nedostavila a prerokovanie pripomienok a dôkazov sa neuskutočnilo, o čom správca dane spísal úradný záznam č. 9104406/5/601411/2014/Nya zo dňa 13.02.2014.

4. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448440/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

5. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie apríl 2010. Kontrolou týchto dokladov zistil, že žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MARKT, s.r.o., so sídlom Lemontovova 17, 811 05 Bratislava

6. Konateľ spoločnosti MARKT, s.r.o. A. W. sa v zápisnici č. 9102401/5/482051/2012/Stan zo dňa 22.5.2012, spísanej Daňovým úradom Bratislava, vyjadril, že v sídle spoločnosti nikdy nebol, nevedel, či táto spoločnosť vlastnila majetok a za túto spoločnosť nevykonával žiadnu činnosť, nič nepodpisoval, len vybral 2 - 3x finančné prostriedky z bankového účtu spoločnosti MARKT, s.r.o., ktoré neskôr odovzdal D. B..

7. V zápisnici č. ČSV: PPZ-255/BOK-ST-2012 zo dňa 05.09.2012, spísanej Prezidiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania, Banská Bystrica, sa pán C. Q. vyjadril, že nevedel, že sa stal konateľom spoločnosti PERRO s.r.o., pamätal si, že niekedy v zime v roku 2010 bol u notára a pod nátlakom podpisoval nejaké dokumenty, ktorých obsah nepoznal.

8. V zápisnici č. ČSV: PPZ-255/BOK-ST-2012 zo dňa 29.10.2012, spísanej Prezidiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania, Banská Bystrica, sa pán A. W. vyjadril, že konateľom spoločnosti sa stal na základe ponuky p. B., bol ním vydieraný a všetku činnosť robil pod nátlakom.

9. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii (do 04.04.2013: EUROCOOP spotrebné družstvo), IČO: 36 701 483, Záhorácka 53, Malacky.

10. Zároveň si žalobkyňa odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MACADY SK, s.r.o., IČO: 43 979 726, Kopčianska 10, Bratislava.

11. V zápisnici č. ČSV: PPZ-577/NKA-FP-2012 zo dňa 28.05.2013, spísanej Prezidiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania, Banská Bystrica, sa pán I. Š., ktorý bol jediným konateľom a jediným spoločníkom spoločnosti MACADY SK, s.r.o. v období od 08.02.2008 do 16.12.2009, vyjadril, že nikdy nevystavoval účtovné doklady v mene tejto spoločnosti, účtovníctvo si viedol sám a spoločnosť MACADY SK, s.r.o. mala podnikateľské aktivity a to len stavebnú činnosť a sprostredkovanie. Aj napriek tomu, že bol konateľom spoločnosti takmer dva roky, nespomínal si na sídlo firmy v Trnave, pričom sídlo firmy bolo od začiatku iba na adresách v Bratislave.

12. Od 16.12.2009 do 25.01.2011 bol konateľom spoločnosti MACADY SK, s.r.o. N. W., občan D. D., ktorý opakovane aj napriek prevzatým zásielkam správcu dane, doručeným na adresu trvalého pobytu v D., nereagoval a neumožnil mu vykonať kontrolu DPH za zdaňovacie obdobie rokov 2008 až 2011.

13. Žalobkyňa do zápisnice o ústnom pojednávaní č. 9102406/5/1850869/2012/Nya zo dňa 19.07.2012 spísanej správcou dane uviedla, že mäso a hydinu nakupovala od dodávateľa GEWEX, s.r.o. (v roku 2008), BDL Logistic, s.r.o. (v roku 2008), REAL KOMPLEX, s.r.o. (v roku 2008 a 2009), SYOMA s.r.o. (v roku 2009), MARKT, s.r.o. (v roku 2009 a 2010), PERRO s.r.o. (v roku 2010 a 2011), EUROCOOP spotrebné družstvo (v roku 2009, 2010 a 2011), MACADY SK, s.r.o. (v roku 2009, 2010 a 2011), LIŠKA Slovakia s.r.o. (v roku 2009, 2010 a 2011), MAXIMUS 2000 s.r.o. (v rokoch 2008 a 2009), NEXT+, s.r.o. (v roku 2011). Zástupcovia týchto spoločností sa telefonicky v centrále na Šancovej ulici 23 v Bratislave každý deň informovali o objednávkach. Žalobkyňa sa s dodávateľmi nakontaktovala prostredníctvom ich obchodných zástupcov, ktorí priniesli cenníky. Ich mená nevedela a ani si ich nepamätala. Tovar nenadobúdala od českého dodávateľa Jatyky Moravský Krumlov, spol.s.r.o.

14. Na základe výsledkov zistených daňovou kontrolou správca dane za obdobie apríl 2010 neuznal žalobkyňu odpočítanie DPH z faktúr za dodávky mäsa od spoločností MARKT s.r.o., a MACADY SK,

s.r.o. a od družstva EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii z dôvodu, že pri výkone kontroly nepreukázala, že jej vzniklo právo na odpočítanie dane z uvedených faktúr. Samotná existencia tovaru - mäsa nebola spochybnená, ale nebolo preukázané, že fakturovaný tovar bol dodaný dodávateľom uvedeným na faktúrach. Žalobkyňa preto odpočítala daň z preverovaných faktúr v rozpore s § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a) a § 51 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o DPH“).

15. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/720819/2014 zo dňa 24.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyňu podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie apríl 2010 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

16. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448440/2014/5067 zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/720819/2014 zo dňa 24.2.2014, potvrdil.

17. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti /týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448464/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

18. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie september 2010. Kontrolou týchto dokladov zistil, že žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: PERRO s.r.o., Osuského 40, 851 03 Bratislava, IČO 35 872 896

19. Konateľ spoločnosti PERRO, s.r.o. pán C. Q., sa do Zápisnice o ústnom pojednávaní č. 9102404/5/1820026/12/Kusn zo dňa 18.07.2012, spisanej Daňovým úradom Bratislava, vyjadril, že nevedel, že je jediným konateľom a jediným spoločníkom tejto spoločnosti, nepodpisoval žiadne zmluvy o prevode obchodných podielov a v mene tejto spoločnosti neuskutočňoval žiadne obchody.

20. V zápisnici č. ČSV: PPZ-255/BOK-ST-2012 zo dňa 05.09.2012, spisanej Prezidiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania, Banská Bystrica, sa pán C. Q. vyjadril, že nevedel, že sa stal konateľom spoločnosti PERRO, s.r.o. pamätal si, že niekedy v zime v roku 2010 bol u notára a pod nátlakom podpisoval nejaké dokumenty, ktorých obsah nepoznal. Od podpisu u notára s jeho občianskym preukazom určitú dobu disponovala iná osoba. Zároveň v tejto veci bola zneužitá aj ďalšia osoba menom J. Q., pričom správny orgán pri svojom šetrení zistil, že spoločnosť PERRO s.r.o. de facto neexistovala, len de iure.

21. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MACADY SK, s.r.o., Kopčianska 10, 851 05 Bratislava, IČO 43 979 726. Konateľom tejto spoločnosti bol N. W., ktorý sa ako svedok na výsluch v súvislosti s daňovou kontrolou nedostavil na daňový úrad, pričom bolo zistené, že táto spoločnosť je fiktívne usadená na sídle Kopčianska 10, pričom toto usadenie nie je možné kvalifikovať ako sídlo hospodárskej činnosti a obchodnej činnosti.

22. Ďalej si žalobkyňa uplatnila DPH z prijatých faktúr za nákup bravčového mäsa od dodávateľa EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii, pričom aj v danom prípade šetrením správneho orgánu bolo zistené, že žalobkyňa nepreukázala vierohodným spôsobom, že by jej vznikol nárok na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z.z.

23. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/720889/2014 zo dňa 24.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyňu podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2010 rozdiel dane v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

24. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448464/2014/5067 zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/720889/2014 zo dňa 24.2.2014, potvrdil.

25. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448581/2014/5067 zo dňa 21.1.2014):

26. Daňový úrad zistil, že žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa za zdaňovacie obdobie máj 2011 od dodávateľa PERRO s.r.o., Osuského 40, 851 03 Bratislava, IČO 35 872 896. Zápisnicu o začatí daňovej kontroly č. 9102404/5/1820003/12/Kusn zo dňa 18.7.2012, zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9104406/5/1384166/2013/Fil zo dňa 12.4.2012 a zápisnicu č. ČSV:PPZ-255/BOK-ST-2012 zo dňa 5.9.2012 a zo dňa 12.12.2012 spísané s konateľom spoločnosti a bývalým konateľom spoločnosti PERRO s.r.o. považujú zamestnanci správcu dane za kľúčové v procese dokazovania a na základe ktorých je postavené spochybnenie deklarovaných zdaniteľných obchodov s komoditou mäsa. C. Q. sa vyjadril, že nikdy v mene spoločnosti nekonal, nemá žiadne doklady tejto spoločnosti a nevedel akou podnikateľskou činnosťou sa zaoberá táto spoločnosť. Správny orgán mal preukázané, že C. Q. bol zneužitý pri prevode obchodného podielu spoločnosti PERRO s.r.o., čím nastal stav, že táto spoločnosť neexistovala de facto. Správny orgán má za to, že deklarovaná ekonomická činnosť spoločnosti PERRO s.r.o. bola fiktívneho charakteru.

27. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MACADY SK, s.r.o., so sídlom Kopčianska 10, Bratislava.

28. Konateľom tejto spoločnosti bol N. W., ktorý do 25.1.2011 bol jediným konateľom tejto spoločnosti. Správne orgány v rámci šetrenia zistili, že táto spoločnosť je fiktívne usadená na sídle Kopčianska 10, pričom toto sídlo nie je možné charakterizovať ako sídlo ekonomickej a hospodárskej činnosti.

29. Ďalej si žalobkyňa odpočítala DPH za nákup mäsa od spoločnosti EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii, so sídlom Záhorácka 53, Malacky, IČO 36 701 483. Šetrením bolo zistené, že táto spoločnosť za kontrolované obdobie máj 2011 reálne neuskutočnila zdaniteľné obchody so žalobkyňou, nakoľko táto spoločnosť sa nesprávava ako vlastník tovaru

30. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/725201/2014 zo dňa 24.02.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyňu podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2011 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

31. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448581/2014/5067 zo dňa 21.1.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/725201/2014 zo dňa 24.02.2014, potvrdil.

32. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448568/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

33. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie december 2011. Kontrolou týchto dokladov zistil, že žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup bravčového mäsa od dodávateľa: NEXT+ s.r.o., Osuského 1649/40, 851 03 Bratislava, IČO 35 852 577.

34. Zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9102404/5/1820026/12/Kusn zo dňa 18.7.2012 a zápisnicu č. ČSV: PPZ-255/BOK-ST-2012 zo dňa 5.9.2012 spísané s konateľom tejto spoločnosti C. Q., považujú zamestnanci správcu dane za kľúčové, nakoľko sa prostredníctvom nich dokázalo spochybnenie deklarovaných zdaniteľných obchodov s komoditou bravčové mäso, ktoré mala žalobkyňa nadobudnúť práve od tejto spoločnosti. Ďalej bolo zistené, že osoba konateľa bola zneužitá pri prevode obchodného podielu ako aj stanovení štatutárneho zástupcu, čím nastal stav, že neznáme osoby neoprávnene jednali v mene tejto spoločnosti, pričom sa dá povedať, že spoločnosť NEXT+ s.r.o. de facto neexistovala, existovala iba de iure. Deklarovaná ekonomická činnosť tejto spoločnosti od 8.12.2010 až do dňa vydania rozhodnutia je fiktívneho charakteru a všetky účtovné doklady spoločnosti NEXT+ s.r.o. boli vystavené na základe fiktívnych obchodov. Nie je postačujúce len predloženie faktúr, je potrebné

preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené. Taktiež správca dane zistil, že sídlo spoločnosti je fiktívne a nie je možné ho kvalifikovať ako sídlo hospodárskej činnosti.

35. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: ADRIA KOOP s.r.o., Mierová 2364, 924 01 Galanta. Konateľka spoločnosti J. W. sa vyjadrila v zápisnici č. 9211401/5/3704933/2012/Lev zo dňa 12.12.2012, že v období jún až december 2011X si nepamätá, že by niekoho splnomocnila zastupovaním spoločnosti. Obchody boli realizované ústnou dohodou. Aj v tomto prípade zamestnanci správcu dane šetrením zistili, že zdaniteľné obchody od dodávateľa ADRIA KOOP s.r.o. pre odberateľa - žalobkyňu neboli reálne uskutočnené, nakoľko sa dodávateľ nechoval ako vlastník mäsa- tovaru.

36. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/725355/2014 zo dňa 24.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyňi podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2011 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

37. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448568/2014/5067 zo dňa 21.11.2014(ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/725355/2014 zo dňa 24.2.2014 potvrdil.

38. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448490/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

39. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie jún 2008. Kontrolou týchto dokladov zistil, že žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: REAL KOMPLEX, s.r.o., 925 84 Vlčany, IČO 36 725 749

40. Zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9400401/5/496168/2012 zo dňa 23.5.2012 a zápisnicu č. ČSV: PPZ-577/NKA-FP-ST-2012 zo dňa 30.5.2013 spísanú so spoločníkom spoločnosti REAL KOMPLEX s.r.o. považujú zamestnanci správcu dane za kľúčovú, nakoľko prostredníctvom nej bolo preukázané, že k zdaniteľným obchodom s komoditou mäso nedošlo. M. Š. sa vyjadril ako jediný konateľ tak, že nevedel akou podnikateľskou činnosťou sa táto spoločnosť zaoberala, nemal žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom a nikdy nevystavoval za túto spoločnosť doklady. Podľa správcu dane táto spoločnosť existovala de iure a nie de facto, pričom deklarovaná ekonomická činnosť tohto subjektu od 14.11.2007 do vydania rozhodnutia je fiktívneho charakteru.

41. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MAXIMUS 2000 s.r.o., Jurigovo námestie 1, 851 01 Bratislava, IČO 35 838 108. Po oboznámení konateľa spoločnosti L. P. o začatí daňovej kontroly, boli zo strany konateľa hľadané rôzne spôsoby na oddialenie daňovej kontroly, čo sa mu aj podarilo a preto začala daňová kontrola až 22.5.2013. Počas kontroly tejto spoločnosti bolo zistené, že táto nemala žiadnych zamestnancov, ani žiadne vozidlá. Skladové priestory mala spoločnosť v prenájme a konateľ zastupovaním nikoho nesplnomocnil. Dodávateľsko - odberateľské vzťahy nemali oporu v zmluvách, konateľ spoločnosti zmluvy nepodpisoval. Predložené účtovné doklady boli neúplné, niektoré boli nečitateľné a niektoré účtovné doklady neobsahovali príslušné náležitosti. Napriek rôznym obštrukciám zo strany tohto konateľa správa dane dospel k záveru, že žalobkyňi nevzniklo právo na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr spoločnosti MAXIMUS 2000, s.r.o., nakoľko nebolo preukázané, že pri deklarovanom tovare vznikla daňová povinnosť a nebolo preukázané, že bola daň voči žalobkyňi uplatnená iným platiteľom v tuzemsku.

42. Žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: BDL Logistik, s.r.o., A. Bernoláka 6, 034 01 Ružomberok, IČO 36 427 365. Zápisnice o ústnom pojednávaní č. 9102406/5/411282/2012/Nya zo dňa 17.5.2012 a č. 9102406/5/411285/2012/Nya zo dňa 17.5.2012 spísané bývalým konateľom tejto spoločnosti -P. A. považujú zamestnanci správcu dane za kľúčové v procese dokazovania, nakoľko sa preukázalo, že spochybnenie deklarovaných zdaniteľných obchodov s komoditou mäso, ktoré mala žalobkyňa nadobudnúť od spoločnosti BDL Logistik, s.r.o.. P. A. ako konateľ spoločnosti, ktorý konal v mene spoločnosti od 18.4.2007 až do 8.4.2011 uviedol že nikdy v mene

tejto spoločnosti nekonal, nevie čo bolo predmetom podnikateľskej činnosti, nemal žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom a nikdy žiadne doklady nepodpisoval. Správca dane mal teda preukázané, že osoba P. A. bola zneužitá pri prevode obchodného podielu, ako aj pri stanovení štatutárneho zástupcu, čím nastal stav, že neznáme osoby neoprávnené jednali v mene spoločnosti. Ďalej zamestnanci správcu dane skonštatovali, že ekonomická činnosť tejto spoločnosti je fiktívneho charakteru a všetky účtovné doklady boli vystavené na základe fiktívnych obchodov s tým, že spoločnosť BDL Logistik, s.r.o. vykonávala fiktívnu ekonomickú činnosť bez reálneho základu.

43. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/636733/2014 zo dňa 17.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyni podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2008 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

44. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448490/2014/5067 zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/636733/2014 zo dňa 17.2.2014 potvrdil.

45. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448487/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

46. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie apríl 2008. Daňový subjekt si nesprávne fakturoval elektrinu a zároveň žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: REAL KOMPLEX, s.r.o., 925 84 Vlčany 544, IČO 36 725 749.

47. Zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9400401/5/496168/2012 zo dňa 23.5.2012 a zápisnicu č. ČSV: PPZ-577/NKA-FP-ST-2012 zo dňa 30.5.2013 spísanú so spoločníkom spoločnosti REAL KOMPLEX s.r.o. považujú zamestnanci správcu dane za kľúčovú, nakoľko prostredníctvom nej bolo preukázané, že k zdaniteľným obchodom s komoditou mäso nedošlo. M. Š. sa vyjadril ako jediný konateľ tak, že nevedel akou podnikateľskou činnosťou sa táto spoločnosť zaoberala, nemal žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom a nikdy nevystavoval za túto spoločnosť doklady. Podľa správcu dane táto spoločnosť existovala de iure a nie de facto, pričom deklarovaná ekonomická činnosť tohto subjektu od 14.11.2007 do vydania rozhodnutia je fiktívneho charakteru. Zároveň sídlo spoločnosti bolo vyhodnotené ako fiktívne usadenie sa na tejto adrese.

48. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MAXIMUS 2000 s.r.o., Jurigovo námestie 1, 851 01 Bratislava, IČO 35 838 108. Po oboznámení konateľa spoločnosti L. P. o začatí daňovej kontroly, boli zo strany konateľa hľadané rôzne spôsoby na oddialenie daňovej kontroly, čo sa mu aj podarilo a preto začala daňová kontrola až 22.5.2013. Počas kontroly tejto spoločnosti bolo zistené, že táto nemala žiadnych zamestnancov, ani žiadne vozidlá. Skladové priestory mala spoločnosť v prenájme a konateľ zastupovaním nikoho nespĺnomocnil. Dodávateľsko - odberateľské vzťahy nemali oporu v zmluvách, konateľ spoločnosti zmluvy nepodpisoval. Predložené účtovné doklady boli neúplné, niektoré boli nečitateľné a niektoré účtovné doklady neobsahovali príslušné náležitosti. Napriek rôznym obštrukciám o strany tohto konateľa správa dane dospel k záveru, že žalobkyni nevzniklo právo na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr spoločnosti MAXIMUS 2000, s.r.o., nakoľko nebolo preukázané, že pri deklarovanom tovare vznikla daňová povinnosť a nebolo preukázané, že bola daň voči žalobkyni uplatnená iným platiteľom v tuzemsku.

49. Žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: BDL Logistik, s.r.o., A. Bernoláka 6, 034 01 Ružomberok, IČO 36 427 365. Zápisnice o ústnom pojednávaní č. 9102406/5/411282/2012/Nya zo dňa 17.5.2012 a č. 9102406/5/411285/2012/Nya zo dňa 17.5.2012 spísané bývalým konateľom tejto spoločnosti -P. A. považujú zamestnanci správcu dane za kľúčové v procese dokazovania, nakoľko sa preukázalo, že spochybnenie deklarovaných zdaniteľných obchodov s komoditou mäso, ktoré mala žalobkyňa nadobudnúť od spoločnosti BDL Logistik, s.r.o.. P. A. ako konateľ spoločnosti, ktorý konal v mene spoločnosti od 18.4.2007 až do 8.4.2011 uviedol že nikdy v mene tejto spoločnosti nekonal, nevie čo bolo predmetom podnikateľskej činnosti, nemal žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom a nikdy žiadne doklady nepodpisoval. Správca dane mal teda

preukázané, že osoba P. A.era bola zneužitá pri prevode obchodného podielu, ako aj pri stanovení štatutárneho zástupcu, čím nastal stav, že neznáme osoby neoprávnene jednali v mene spoločnosti. Ďalej zamestnanci správcu dane skonštatovali, že ekonomická činnosť tejto spoločnosti je fiktívneho charakteru a všetky účtovné doklady boli vystavené na základe fiktívnych obchodov s tým, že spoločnosť BDL Logistik, s.r.o. vykonávala fiktívnu ekonomickú činnosť bez reálneho základu.

50. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/636685/2014 zo dňa 17.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyni podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2008 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

51. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448487/2014/5067 zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/636685/2014 zo dňa 17.2.2014 potvrdil.

52. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448521/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

53. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie november 2008. Žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: REAL KOMPLEX, s.r.o., 925 84 Vlčany 544, IČO 36 725 749.

54. Zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9400401/5/496168/2012 zo dňa 23.5.2012 a zápisnicu č. ČSV: PPZ-577/NKA-FP-ST-2012 zo dňa 30.5.2013 spísanú so spoločníkom spoločnosti REAL KOMPLEX s.r.o. považujú zamestnanci správcu dane za kľúčovú, nakoľko prostredníctvom nej bolo preukázané, že k zdaniteľným obchodom s komoditou mäso nedošlo. M. Š. sa vyjadril ako jediný konateľ tak, že nevedel akou podnikateľskou činnosťou sa táto spoločnosť zaoberala, nemal žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom a nikdy nevystavoval za túto spoločnosť doklady. Podľa správcu dane táto spoločnosť existovala de iure a nie de facto, pričom deklarovaná ekonomická činnosť tohto subjektu od 14.11.2007 do vydania rozhodnutia je fiktívneho charakteru. Zároveň sídlo spoločnosti bolo vyhodnotené ako fiktívne usadenie sa na tejto adrese.

55. Žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: BDL Logistik, s.r.o., A. Bernoláka 6, 034 01 Ružomberok, IČO 36 427 365. Zápisnice o ústnom pojednávaní č. 9102406/5/411282/2012/Nya zo dňa 17.5.2012 a č. 9102406/5/411285/2012/Nya zo dňa 17.5.2012 spísané bývalým konateľom tejto spoločnosti -P. A. považujú zamestnanci správcu dane za kľúčové v procese dokazovania, nakoľko sa preukázalo, že spochybnenie deklarovaných zdaniteľných obchodov s komoditou mäso, ktoré mala žalobkyňa nadobudnúť od spoločnosti BDL Logistik, s.r.o.. P. A. ako konateľ spoločnosti, ktorý konal v mene spoločnosti od 18.4.2007 až do 8.4.2011 uviedol že nikdy v mene tejto spoločnosti nekonal, nevie čo bolo predmetom podnikateľskej činnosti, nemal žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom a nikdy žiadne doklady nepodpisoval. Správca dane mal teda preukázané, že osoba P. A. bola zneužitá pri prevode obchodného podielu, ako aj pri stanovení štatutárneho zástupcu, čím nastal stav, že neznáme osoby neoprávnene jednali v mene spoločnosti. Ďalej zamestnanci správcu dane skonštatovali, že ekonomická činnosť tejto spoločnosti je fiktívneho charakteru a všetky účtovné doklady boli vystavené na základe fiktívnych obchodov s tým, že spoločnosť BDL Logistik, s.r.o. vykonávala fiktívnu ekonomickú činnosť bez reálneho základu.

56. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/636858/2014 zo dňa 17.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyni podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2008 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

57. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448520/2014/5067 zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/636858/2014 zo dňa 17.2.2014 potvrdil.

58. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448540/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

59. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie január 2009. Žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: REAL KOMPLEX, s.r.o., 925 84 Vlčany 544, IČO 36 725 749.

60. Zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9400401/5/496168/2012 zo dňa 23.5.2012 a zápisnicu č. ČSV: PPZ-577/NKA-FP-ST-2012 zo dňa 30.5.2013 spísanú so spoločníkom spoločnosti REAL KOMPLEX s.r.o. považujú zamestnanci správca dane za kľúčovú, nakoľko prostredníctvom nej bolo preukázané, že k zdaniteľným obchodom s komoditou mäso nedošlo. M. Š. sa vyjadril ako jediný konateľ tak, že nevedel akou podnikateľskou činnosťou sa táto spoločnosť zaoberala, nemal žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom a nikdy nevystavoval za túto spoločnosť doklady. Podľa správca dane táto spoločnosť existovala de iure a nie de facto, pričom deklarovaná ekonomická činnosť tohto subjektu od 14.11.2007 do vydania rozhodnutia je fiktívneho charakteru. Zároveň sídlo spoločnosti bolo vyhodnotené ako fiktívne usadenie sa na tejto adrese.

61. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MAXIMUS 2000 s.r.o., Jurigovo námestie 1, 851 01 Bratislava, IČO 35 838 108. Po oboznámení konateľa spoločnosti L. P. o začatí daňovej kontroly, boli zo strany konateľa hľadané rôzne spôsoby na oddialenie daňovej kontroly, čo sa mu aj podarilo a preto začala daňová kontrola až 22.5.2013. Počas kontroly tejto spoločnosti bolo zistené, že táto nemala žiadnych zamestnancov, ani žiadne vozidlá. Skladové priestory mala spoločnosť v prenájme a konateľ zastupovaním nikoho nespĺnomocnil. Dodávateľsko - odberateľské vzťahy nemali oporu v zmluvách, konateľ spoločnosti zmluvy nepodpisoval. Predložené účtovné doklady boli neúplné, niektoré boli nečitateľné a niektoré účtovné doklady neobsahovali príslušné náležitosti. Napriek rôznym obštrukciám o strany tohto konateľa správca dane dospel k záveru, že žalobkyni nevzniklo právo na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr spoločnosti MAXIMUS 2000, s.r.o., nakoľko nebolo preukázané, že pri deklarovanom tovare vznikla daňová povinnosť a nebolo preukázané, že bola daň voči žalobkyni uplatnená iným platiteľom v tuzemsku.

62. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/711521/2014 zo dňa 24.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyni podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2009 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

63. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448540/2014/5067 zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/711521/2014 zo dňa 24.2.2014 potvrdil.

64. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448499/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

65. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie jún 2009. Žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: REAL KOMPLEX, s.r.o., 925 84 Vlčany 544, IČO 36 725 749.

66. Zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9400401/5/496168/2012 zo dňa 23.5.2012 a zápisnicu č. ČSV: PPZ-577/NKA-FP-ST-2012 zo dňa 30.5.2013 spísanú so spoločníkom spoločnosti REAL KOMPLEX s.r.o. považujú zamestnanci správca dane za kľúčovú, nakoľko prostredníctvom nej bolo preukázané, že k zdaniteľným obchodom s komoditou mäso nedošlo. M. Š. sa vyjadril ako jediný konateľ tak, že nevedel akou podnikateľskou činnosťou sa táto spoločnosť zaoberala, nemal žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom a nikdy nevystavoval za túto spoločnosť doklady. Podľa správca dane táto spoločnosť existovala de iure a nie de facto, pričom deklarovaná ekonomická činnosť tohto subjektu od 14.11.2007 do vydania rozhodnutia je fiktívneho charakteru. Zároveň sídlo spoločnosti bolo vyhodnotené ako fiktívne usadenie sa na tejto adrese.

67. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: SYOMA, s.r.o.. Zápisnice o ústnom pojednávaní č. 9313401/5/909956/2012 zo dňa 14.6.2012 a č. 9313401/5/1449125/2013/Kol zo dňa 17.4.2013, č. 9313401/5/1448583/2013/Gál zo dňa 17.4.2013 a č. 9313401/5/1449263/2013/Kol zo dňa 17.4.2013, zápisnica č. ČSV:PPZ-255/BOK-ST-2012 zo dňa 19.9.2012 a 17.10.2012 spísané so splnomocneným zástupcom spoločnosti SYOMA, s.r.o. a s konateľom tejto spoločnosti T. Š. považujú zamestnanci správcu dane za kľúčové pri dokazovaní, nakoľko prostredníctvom nich bolo zistené pochybné deklarované zdaniteľné obchody s komoditou mäsom, ktoré mala žalobkyňa nadobudnúť práve od tejto spoločnosti. T. Š. ako konateľ spoločnosti a T. C. ako splnomocnený zástupca tejto spoločnosti sa vyjadrili, že v mene spoločnosti nekonali, nevedeli ako podnikateľskou činnosťou sa zaoberala táto spoločnosť, nemali žiadnu vedomosť o obchodoch s mäsom, nikdy nevystavovali účtovné doklady a ani iné doklady v mene tejto spoločnosti, žiadne doklady za túto spoločnosť nepodpisovali. Správca dane má teda za preukázané, že tieto osoby boli zneužitie v dojednaných fiktívnych obchodoch. Deklarovaná ekonomická činnosť tejto spoločnosti od 31.10.2008 až do 2.10.2009 je fiktívneho charakteru a všetky účtovné doklady spoločnosti SYOMA s.r.o. od 1.6.2009 do 30.6.2009, na ktorých je spoločnosť SYOMA s.r.o. uvádzaná ako dodávateľ družstva EUROCOOP boli vystavené na základe fiktívnych obchodov. Zdaniteľné obchody deklarované na faktúrach, na ktorých je ako dodávateľ uvedená spoločnosť SYOMA s.r.o. neboli uskutočnené dodávateľom na nich uvedeným. Nie je postačujúce, pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, iba predloženie faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre. Osoba, ktorá je uvedená ako dodávateľ na faktúre musí byť identická s osobou, ktorá reálne dodala tovar odberateľovi. Táto podmienka nebol v prípade faktúr spoločnosti SYOMA, s.r.o. splnená. Navyše sídlo tejto spoločnosti bolo vyhodnotené ako fiktívne usadenie sa.

68. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/713792/2014 zo dňa 24.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyni podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2009 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

69. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448499/2014/5067 zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/713792/2014 zo dňa 24.2.2014 potvrdil.

70. Správca dane kontrolou predložených dokladov zistil nasledovné skutočnosti (týka sa rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448505/2014/5067 zo dňa 21.11.2014):

71. Pri výkone kontroly správca dane preveril predložené doklady a evidenciu dane z pridanej hodnoty na podané daňové priznanie za zdaňovacie obdobie október 2009. Žalobkyňa si odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MARKT, s.r.o., so sídlom Lermontova 17, 811 05 Bratislava, IČO 36 777 315.

72. Konateľ spoločnosti MARKT, s.r.o. A. W. sa v zápisnici č. 9102401/5/482051/2012/Stan zo dňa 22.5.2012, spísanej Daňovým úradom Bratislava, vyjadril, že v sídle spoločnosti nikdy nebol, nevedel, či táto spoločnosť vlastnila majetok a za túto spoločnosť nevykonával žiadnu činnosť, nič nepodpisoval, len vybral 2 - 3x finančné prostriedky z bankového účtu spoločnosti MARKT, s.r.o., ktoré neskôr odovzdal D. B..

73. V zápisnici č. ČSV: PPZ-255/BOK-ST-2012 zo dňa 05.09.2012, spísanej Prezidiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania, Banská Bystrica, sa pán C. Q. vyjadril, že nevedel, že sa stal konateľom spoločnosti PERRO s.r.o., pamätal si, že niekedy v zime v roku 2010 bol u notára a pod nátlakom podpisoval nejaké dokumenty, ktorých obsah nepoznal.

74. V zápisnici č. ČSV: PPZ-255/BOK-ST-2012 zo dňa 29.10.2012, spísanej Prezidiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania, Banská Bystrica, sa pán A. W. vyjadril, že konateľom spoločnosti sa stal na základe ponuky p. B., bol ním vydieraný a všetku činnosť robil pod nátlakom.

75. Žalobkyňa si tiež odpočítala DPH z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: MACADY SK, s.r.o. Kopčianska 10, 851 05 Bratislava, IČO 43 979 726.

76. V zápisnici č. ČSV: PPZ-577/NKA-FP-2012 zo dňa 28.05.2013, spísanej Prezidiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania, Banská Bystrica, sa pán I. Š., ktorý bol jediným konateľom a jediným spoločníkom spoločnosti MACADY SK, s.r.o. v období od 08.02.2008 do 16.12.2009, vyjadril, že nikdy nevystavoval účtovné doklady v mene tejto spoločnosti, účtovníctvo si viedol sám a spoločnosť MACADY SK, s.r.o. mala podnikateľské aktivity a to len stavebnú činnosť a sprostredkovanie. Aj napriek tomu, že bol konateľom spoločnosti takmer dva roky, nespomínal si na sídlo firmy v Trnave, pričom sídlo firmy bolo od začiatku iba na adresách v Bratislave.

77. Žalobkyňa si odpočítala daň z pridanej hodnoty z prijatých faktúr za nákup mäsa od dodávateľa: EUROCOOP, spotrebné družstvo v likvidácii, Záhorácka 53, 901 01 Malacky, IČO 36 701 483. Správca dane zistil, že faktúry vyhotovované kontrolovaným daňovým subjektom EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii za zdaňovacie obdobie október 2009 pre odberateľa T. Q., neboli faktúry za reálne uskutočnené dodávky tovarov v tuzemsku. V tomto prípade subjekt vyhotovujúci faktúry uviedol daň, ktorú nemal platiť, lebo nevznikla daňová povinnosť. Všetky účtovné doklady EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii na ktorých je uvedený tento subjekt ako dodávateľ pre kontrolovaný subjekt L.. V. J. boli vystavené na základe fiktívnych obchodov.

78. Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 9104406/5/718810/2014 zo dňa 24.2.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyňu podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2009 v sume XX.XXX,XX eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

79. Žalovaný rozhodnutím č. 1100302/1/448505/2014/5067 zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/718810/2014 zo dňa 24.2.2014 potvrdil.

II.

Žaloba

80. Včas podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a napadnutých rozhodnutí žalovaného, ktoré žiadala spolu s prvostupňovými rozhodnutiami správcu dane zrušiť podľa § 250j ods. 2 O.s.p. a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

81. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/12/21015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448440/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/720819/2014 zo dňa 24.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2010 v sume XX.XXX,XX €.

82. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/13/2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448464/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/720889/2014 zo dňa 24.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie september 2010 v sume XX.XXX,XX €.

83. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 23.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/15/2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448581/2014/5067 zo dňa 21.1.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/725201/2014 zo dňa 24.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie máj 2011 v sume XX.XXX,XX €..

84. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 23.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/16/2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448568/2014/5067

zo dňa 21.11.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/725355/2014 zo dňa 24.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie december 2011 v sume XX.XXX,XX €..

85. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/20/2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448490/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/636733/2014 zo dňa 17.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie jún 2008 v sume XX.XXX,XX €..

86. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/21/2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448487/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/636685/2014 zo dňa 17.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie apríl 2008 v sume XX.XXX,XX €..

87. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/22/2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448521/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/636858/2014 zo dňa 17.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie november 2008 v sume XX.XXX,XX €..

88. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/23/2015 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448540/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104405/5/711521/2014 zo dňa 24.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie január 2009 v sume XX.XXX,XX €..

89. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/24/2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448499/2014/5067 zo dňa 21.11.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/713792/2014 zo dňa 24.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie jún 2009 v sume XX.XXX,XX €..

90. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.1.2015 vedenou pod sp.zn. 6S/25/2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/448505/2014/5067 zo dňa 21.1.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104406/5/718810/2014 zo dňa 24.2.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie október 2009 v sume XX.XXX,XX €..

91. Žalobkyňa uviedla, že svoju podnikateľskú činnosť realizuje od roku 1997, teda už viac ako 17 rokov. Aktívne spolupracovala s pánom F. viac ako 15 rokov, spolupráca s ním bola bezproblémová. Pán F. zabezpečoval dodávky tovaru od mnohých dodávateľov, pričom dodanie tovaru sa realizovalo spravidla každý deň. Miestom dodania boli prevádzky alebo sklad, z ktorého bolo zabezpečované expedovanie iným odberateľom. Množstvo a kvalitu tovaru kontroloval poverený zamestnanec žalobkyne a šofér mu odovzdával faktúru spolu s opečiatkovaným dodacím listom. Platby za faktúry všetkým spoločnostiam, ktorých dodávky koordinoval pán F., boli odovzdané v hotovosti buď jemu (s výnimkou cca 4 prípadov), alebo osobe ním poverenej, pričom pán F. disponoval pečiatkami všetkých spoločností. Táto skutočnosť podľa žalobkyne odporuje tvrdeniu správcu dane, že platby chodil preberať takmer každý deň. Z celkového objemu platieb tvorili platby v hotovosti cca 2/3 a bezhotovostné úhrady cca 1/3 objemu. Väčšina dodávateľov tohto druhu tovaru nakupuje mäso priamo na družstvách, jatkách a u producentov, ktorí prevažne požadujú platbu v hotovosti a vzhľadom na to existovalo v prevažnej väčšine prípadov niekoľko cenníkov v závislosti od formy a času platby za dodaný tovar, pričom pri okamžitej platbe v hotovosti bola cena tovaru najnižšia.

92. Žalobkyňa poukázala na nesprávne vyhodnotenie bežnej obchodnej praxe z danej oblasti správcom dane, nakoľko postup dodávky tovaru a platby je aj pri iných dodávateľoch totožný s opísaným dlhoročne zaužívaným postupom so zmenami zohľadňujúcimi platné právne predpisy. Na základe podpísaných

zmlúv so spoločnosťami, ktorých dodávky tovaru koordinoval pán F.Á., bolo povinnosťou dodávateľov znášať náklady na dopravu. Žalobkyňa ako objednávateľka nemala dôvod a ani povinnosť zisťovať, dopravnými prostriedkami akých spoločností jej bol tovar od dodávateľov dovezený ani odkiaľ pochádza.

93. Ďalej poukázala na použiteľnosť judikatúry a práva Európskej únie v tomto súdnom konaní. Citovala nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 14/07, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/1/2010 ako aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-18/13 Maks Pen EOOD.

94. Žalobkyňa mala za to, že splnila zákonné podmienky podľa § 49 ods. 1, 2 písm. a) a § 51 zákona o DPH pre odpočet DPH na vstupe, pričom ani správne orgány oboch stupňov nespochybnili existenciu splnenia týchto podmienok. Taktiež mala za to, že uniesla dôkazné bremeno, keďže v rámci dokazovania predložila dodávateľské faktúry, doklady preukazujúce platby za dodané tovary a účtovníctvo preukazujúce použitie tovaru na zdaniteľné plnenia. V tejto súvislosti poukázala na to, že odpočítanie dane je správcom dane spochybnené okrem iného s ohľadom na skutočnosť, že správca dane má pochybnosti, či deklarované plnenie uvedené vo faktúrach bolo reálne dodané dodávateľom uvedeným na faktúrach.

95. V súvislosti s rozsahom dôkazného bremena daňového subjektu žalobkyňa citovala § 24 ods. 1 daňového poriadku ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžf/1/2011, z ktorého okrem iného vyplýva, že na preukázanie opaku v dôsledku skutočností, ktoré nastali u dodávateľa a jeho subdodávateľov, znáša dôkazné bremeno i dôkaznú núdzu správca dane. K rovnakému názoru dospel Najvyšší súd SR aj v obdobných veciach sp. zn. 3/Sžf/94/2013 a 3Sžf/1/2010. Opierala sa tiež o názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku sp. zn. 6Sžf/10/2012, v zmysle ktorého dôkazné bremeno určené zákonom nie je možné vykladať extenzívne na ťarchu daňového subjektu.

96. Dodávateľské faktúry, z ktorých si žalobkyňa uplatnila DPH, boli podľa nej riadnymi daňovými dokladmi v zmysle § 71 zákona o DPH. Za dodávky tovarov preukázateľne zaplatila a dodané tovary použila na svoje zdaniteľné plnenia v rámci podnikania.

97. Opätovne poukázala na to, že si splnila dôkaznú povinnosť a uniesla dôkazné bremeno. Jediným nedostatkom, ktorý jej správne orgány vytýkajú, je nepreukázanie skutočností, že jednotlivé plnenia boli uskutočnené priamo dodávateľmi uvedenými vo faktúrach. Podľa žalobkyne daňový subjekt nemôže zodpovedať za obchodné vzťahy svojich dodávateľov alebo ďalších dodávateľov, nemôže ich ovplyvniť, ani predkladať o nich dôkazy, pretože ide o skutočnosti vyplývajúce z podnikateľskej činnosti iných subjektov.

98. Žalobkyňa tiež citovala právny názor Najvyššieho súdu SR uvedený v rozsudkoch sp. zn. 4Sžf/16/2010, 3Sžf/1/2011 ako aj závery Súdneho dvora EÚ vo veciach C 80/11 a C 142/11 Mahagében Kft a Péter Dávid, C-439/04 a C-440/04 Axel Kittel a Recolta Recycling SPRL, C-255/02 Halifax pic a tiež vo veci C 18/13 Marks Pen EOOD. Na daňový subjekt nemôže byť prenášaná zodpovednosť za preukazovanie skutočností v dodávateľskom reťazci, iba v prípade, že by vedel alebo mohol vedieť, že je obchod poznačený podvodom. Uvedený názor potvrdzuje aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 6Sžf/10/2012.

99. Podstatou ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ v obdobných veciach je záver, že odpočet DPH nemôže byť daňovému subjektu odmietnutý ani v prípade, ak sa v reťazci dodávateľov nachádzajú subjekty, ktoré sa vo vzťahu k DPH dopustili podvodu. Na podporu tohto tvrdenia žalobkyňa poukázala na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-354/03 Optigen Ltd, C-353/03 Fulcrum Electronics Ltd, C-484/03 Bond House Systems, v zmysle ktorých sa každá obchodná transakcia musí posudzovať sama osebe a charakter jednotlivých transakcií nemôže byť zmenený predchádzajúcimi alebo následnými udalosťami.

100. Žalobkyňa tiež zdôraznila, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí akceptoval záver správcu dane, ktorý nespochybnil existenciu tovaru, avšak aj napriek tomu bez opory v právnom poriadku odmietol nárok žalobkyne na odpočet DPH s poukazom, že jej tovar nedodali subjekty uvedené na faktúrach. Tvrdila, že jednotlivé správcom dane napadnuté transakcie považovala za štandardné obchodné prípady a vzhľadom na dlhoročnú spoluprácu obchodných partnerov s ňou nemala dôvod nadobudnúť podozrenie, že zo strany predchádzajúcich subjektov došlo k porušeniu zákona.

101. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia je podľa názoru žalobkyne zrejmé, že správca dane nepreukázal žiadnu vedomosť žalobkyne o tom, že sa prijatím plnenia podieľa na plnení, ktorého primárnym cieľom je získanie daňovej výhody pre niektorý zo subjektov v dodávateľskom reťazci. K tvrdeniu správcu dane, ktorý sa opierať okrem iného o skutočnosť, že tovar jej bol dovážaný dopravnými prostriedkami inej spoločnosti ako je spoločnosť obchodného partnera, žalobkyňa uviedla, že tento spôsob prepravy tovaru je v danej oblasti obchodu bežnou praxou. Taktiež namietala, že správca dane nikdy nepreukázal, že by vedela alebo mohla vedieť o existencii podvodu vo vzťahu k DPH.

102. Na záver žalobkyňa zdôraznila, že tovar nespochybniteľne nadobudla a preukázateľne ho využila v rámci svojej podnikateľskej činnosti na dodanie jednotlivým odberateľom. Žalobkyňa si riadne splnila všetky povinnosti, ktoré jej ukladá slovenský právny poriadok a právo EÚ a vzhľadom na osobitosti obchodu s mäsom a zaužívané obchodné zvyklosti nezanedbala ani potrebnú opatrnosť vo vzťahu k iným subjektom.

III.

Vyjadrenie žalovaného

103. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol túto zamietnuť pridržiavajúc sa dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí, kde je popísaný skutkový a právny stav a vyvedené závery.

104. Uviedol, že tvrdenia žalobkyne potvrdzujú záver správnych orgánov oboch stupňov, ktorý vyslovil aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Sžf/97/2009, z ktorého vyplýva, že znalosť svojich obchodných partnerov nie je nadštandardnou požiadavkou správcu dane, ale základným predpokladom riadneho obchodného styku. Výber dôveryhodných obchodných partnerov je primárnou záležitosťou daňového subjektu, ktorý je zodpovedný za dôsledky svojich rozhodnutí.

105. Žalovaný tiež poukázal na to, že transakcie ohľadom dodávok mäsa zrealizovala žalobkyňa s pánom F. aj napriek tomu, že nebol osobou oprávnenou konať za uvedené subjekty. Túto skutočnosť si žalobkyňa nepreverila, lebo od pána F. preberala nové firmy ako dodávateľov, za ktoré pán F. nosil potrebné doklady pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane. Ak sa niektorá firma stala problémová, ihneď ju nahradil ďalšou fiktívnou firmou, ktorej konateľmi sa stali osoby za minimálnu odplatu, čo potvrdzujú výsluchy svedkov tvoriace súčasť administratívneho spisu.

106. V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že skutočnosť, že šoféri disponovali pečiatkami dodávateľských firiem, vyvoláva dojem, že sú jej zamestnancami alebo aspoň poverenými osobami, žalovaný uviedol, že na základe medzinárodných výmen informácií zástupcovia spoločnosti Jatky Moravský Krumlov, spol. s r.o. potvrdili, že ich šoféri prevzali hotovosť, neodovzdávali žiadne doklady, na ktorých boli použité pečiatky dodávateľských firiem a v prípade neuhradenia hotovosti by tovar nebol zložený. V tejto súvislosti žalovaný namietal, že žiadny solídny podnikateľ by šoférom inej spoločnosti nedal svoju pečiatku za účelom jej použitia na rôzne doklady. Je nelogické, aby šoféri spoločnosti Jatky Moravský Krumlov, spol. s r.o. disponovali pečiatkami iných spoločností (napr. PERRO s.r.o., MACADY SK, s.r.o., NEXT +, s.r.o., GEWEX, s.r.o. alebo REAL KOMPLEX s.r.o.), ktoré boli dodávateľmi žalobkyne.

107. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobkyne o splnení zákonných podmienok na odpočítanie DPH, pretože tovar, z ktorého si uplatňuje odpočítanie, nebol dodaný dodávateľmi deklarovanými na uvedených faktúrach. Ďalej citoval rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/122/2009 týkajúci sa podmienok na priznanie odpočtu DPH ako aj rozsudok vo veci C-18/13 Maks Pen EOOD.

108. V súvislosti s judikatúrou týkajúcou sa dôkazného bremena, ktorú citovala žalobkyňa, žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžf/51/2010. Taktiež dal do pozornosti rozsudok sp. zn. 8Sžf/9/2012, kde Najvyšší súd SR vyslovil názor, že pokiaľ ide o dôkazné bremeno v daňovom konaní, vykonanie dokazovania je primerane rozložené medzi daňový subjekt a správcu dane. Ak správca dane vykonaným dokazovaním preukáže, že tovar nemohol dodať na faktúrach uvedený dodávateľ, je povinnosťou daňového subjektu preukázať, že jeho závery sú nesprávne. V tomto prípade žalobkyňa uvedené nepreukázala. K osobe pána F. žalovaný dodal, že v napadnutom rozhodnutí iba

spomenul jeho vyjadrenie z dôvodu, že sa žalobkyňa vyjadrila, že všetky obchody realizovala s ním na základe ponuky.

IV.

Konanie na správnom orgáne

109. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné tak, ako boli nimi opísané v ich písomných podaniach. Správca dane vo vyrubovacom konaní a žalovaný v konaní o odvolaní vydali v úvode odôvodnenia rozsudku opísané rozhodnutia, pričom odôvodnenia týchto rozhodnutí sú obdobné ako vyjadrenie k žalobe. K jednotlivým častiam týchto rozhodnutí a k skutočnostiam medzi účastníkmi sporným sa súd detailnejšie vyjadril nižšie v odôvodnení tohto rozsudku.

V.

Posúdenie veci

110. Krajský súd v Bratislave preskúmal napadnuté rozhodnutie v rámci žalobných dôvodov (§ 182 SSP) a dospel k záveru, že tak napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutia a postup správnych orgánov je v súlade so zákonom a preto žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

111. Podľa § 6 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

112. Podľa § 3 ods. 1 daňového poriadku pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

113. Podľa § 3 ods. 2 daňového poriadku správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju neodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

114. Podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

115. Podľa § 24 ods.1 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

116. Podľa § 24 ods.2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

117. Podľa § 24 ods.4 daňového poriadku ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

118. Podľa § 44 ods.1 daňového poriadku daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosť rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných predpisov. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie jej účelu.

119. Podľa § 45 ods.1 písm. d) daňového poriadku kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane povinnosť predkladať v priebehu daňovej kontroly záznamy, ktorých vedenie ukladá osobitný predpis a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske operácie a účtovné prípady, vo forme požadovanej správcom dane, ak ich v tejto požadovanej forme vedie, vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo písomné vysvetlenia.

120. Podľa § 45 ods.1 písm. d) daňového poriadku kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane povinnosť predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia,

121. Podľa § 49 ods. 1 v nadväznosti na § 19 ods. 1 zákona o DPH právo na odpočítanie dane z tovarov a služieb vzniká platiteľovi v deň, keď vznikla daňová povinnosť, pričom daňová povinnosť vzniká dňom dodania. To znamená, že právo na odpočítanie dane si môže daňový subjekt uplatniť v tom prípade, ak preukáže, že došlo k dodaniu zdaniteľného obchodu a tento zdaniteľný obchod použije na účely svojho podnikania ako platiteľ.

122. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

123. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 <. môže platiteľ uplatniť, ak

- a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) <. má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71 <.
- b) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. b) <. je daň uvedená v záznamoch podľa § 70 <. pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) <. má faktúru od dodávateľa z iného členského štátu,
- d) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. d) <. má dovozný doklad potvrdený colným orgánom, v ktorom je platiteľ uvedený ako príjemca alebo dovozca.

124. Daňový poriadok zakotvuje základné zásady daňového konania. Jednou z týchto zásad je zásada zákonnosti. Pri správe daní postupuje správca dane v konaní o daniach v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chráni záujmy štátu a obcí a dbá pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených na daňovom konaní.

125. Zásada zákonnosti daňového konania vyplýva z ústavného princípu zákonnosti ukladania daní, ktorý je vyjadrený v čl. 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Keďže daňové konanie, pre ktoré je zákonom ustanovené, že účastník konania sa proti určaniu dane správcom dane môže odvolať, končí až vydaním rozhodnutia odvolacieho daňového orgánu, je zásadou zákonnosti viazaný v konaní o odvolaní aj odvolací daňový orgán. Z dikcie ustanovenia upravujúceho zásadu zákonnosti teda vyplýva, že daňové orgány v daňovom konaní nemôžu chrániť len fiškálne záujmy štátu ako prioritné, ale sú súčasne povinné zachovávať práva a oprávnené záujmy daňových subjektov. To znamená, že zásada zákonnosti daňového konania predstavuje významnú garanciu právnej istoty daňových subjektov.

126. Skutočnosť, že daňové orgány majú povinnosť dbať na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ďalších osôb, nie je v rozpore s ich povinnosťou chrániť záujmy štátu. Vo vzťahu k zachovávaní práv a právom chránených záujmov daňových subjektov je síce záujem štátu nadradený, avšak nemôže to byť v zmysle toho, aby sa výnos daní ako príjmov rozpočtu dosiahol na úkor nedodržania práva. Daňové orgány môžu aplikovať pri vyrubení daní iba právne prostriedky, ktoré priamo ustanovuje zákon, alebo ktoré uplatnia daňové orgány v rámci svojho oprávnenia vyplývajúceho zo zákona. Povinnosťou daňových orgánov v daňovom konaní je teda dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy (a to hmotnoprávne ako aj procesné), ktoré sú podľa § 1 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky zverejnené v Zbierke zákonov.

127. Podmienky uvedené v § 49 ods. 1, 2 a § 51 zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich splnenie sa viaže nárok na odpočítanie dane. Zákonodarca požaduje, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočítanie uplatňuje, preukázal, že splnil podmienky, ktoré pre nárok na odpočítanie zákon stanovil. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje právo na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný sám preukázať, že zdaniteľný obchod bol uskutočnený.

128. Dodanie tovaru, na základe ktorého vznikla daňová povinnosť, je základnou podmienkou uplatnenia odpočtu. Z dôvodu akceptovania odpočítania dane je platiteľ zaťažený dôkazným bremenom preukázateľnosti, že pri tomto tovare vznikla daňová povinnosť nielen po formálnej stránke (vystavenými dokladmi), ale aj obsahovej. Nestačí len formálne deklarováť dodanie tovaru faktúrou, ale je potrebné preukázať aj vecné naplnenie. Samotná faktúra nie je relevantným dôkazom o tom, že daňový subjekt skutočne kúpil tovar, pri ktorom vznikla daňová povinnosť a prešlo naň dispozičné právo.

129. Ustanovenie § 49 ods. 2 zákona o DPH určuje podmienky, za akých si daňový subjekt môže odpočítať daň, pričom základná podmienka je, aby išlo o tovar, ktorý bol dodaný platiteľom dane uvedeným na faktúre. Správca dane pri posudzovaní opodstatnenosti uplatneného nároku na odpočítanie dane správne vychádza nielen z daňových dokladov predložených žalobkyňou, ale aj zo zistení, či predloženým dokladom nechýba materiálny podklad.

130. Žalovaný a tiež správca dane vo svojich rozhodnutiach tvrdili, že v konaní (daňovou kontrolou) bolo preukázané, že obchody deklarované žalobkyňou ako titul na zdaniteľné plnenia, z ktorých mu vznikol nárok na odpočítanie DPH, neprebehli spôsobom tvrdným žalobkyňou a žalobkyňa nepreukázala ich reálnosť, pretože nepredložila dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia, neunesol dôkazné bremeno, keď sa mu právne relevantným spôsobom nepodarilo preukázať prijatie zdaniteľných obchodov deklarovanych vo faktúrach od dodávateľa, ktorých vierohodnosť a pravdivosť bola správcom dane spochybnená.

131. V danej súvislosti súd poukazuje na početnú judikatúru Súdneho dvora EÚ zaoberajúcu sa výkladom záväzných dokumentov EÚ v oblasti spoločného systému DPH (rozsudok vo veci C-80/11 z 21.06.2012 - Mahagében a Dávid, rozsudok vo veci C - 285/11 z 06.12.2012 - Bonik, rozsudok vo veci C-18/13 z 13.02.2014 - Maks Pen,...). Vyplýva z nej, že právo zdaniteľných osôb odpočítať DPH, ktorú majú zaplatiť, DPH splatnú alebo už zaplatenú na vstupe z tovarov, ktoré nadobudli, alebo služieb, ktoré prijali, predstavuje základnú zásadu spoločného systému DPH zavedeného právnou úpravou Únie. Ako Súdny dvor opakovane zdôraznil, právo na odpočítanie dane uvedené v článku 167 a nasl. smernice 2006/112 je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a v zásade nemôže byť obmedzené. Predovšetkým sa toto právo uplatňuje bezprostredne na všetky dane zaťažujúce plnenia uskutočnené na vstupe (pozri rozsudok Bonik, už citovaný, bod 26 a citovanú judikatúru). Na odpočítanie je potrebné, aby dotknutá osoba bola jednak zdaniteľnou osobou v zmysle tejto smernice a jednak, aby zdaniteľná osoba využívala uvedené tovary a služby zakladajúce toto právo na výstupe pre potreby svojich vlastných zdaniteľných plnení, a že na vstupe musia byť tieto tovary a služby poskytnuté inou zdaniteľnou osobou (pozri rozsudok Bonik, už citovaný, bod 29 a citovanú judikatúru). Ak sú tieto podmienky splnené, právo na odpočítanie dane nemôže byť v zásade zamietnuté.

132. Na druhej strane však osoby podliehajúce súdnej právomoci sa nemôžu podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom dovolávať noriem práva Únie. Prináleží teda vnútroštátnym orgánom a súdom zamietnuť priznanie práva na odpočítanie, ak sa s ohľadom na objektívne skutočnosti preukáže, že toto právo sa uplatňuje podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom. Tak je to v prípade, ak daňový podvod spácha samotná zdaniteľná osoba, ako aj v prípade, ak zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že svojou kúpou sa zúčastnila na plnení, ktoré bolo súčasťou podvodu vo vzťahu k DPH. Zdaniteľná osoba sa totiž musí na účely smernice 2006/112 považovať za účastníka na tomto podvode, a to bez ohľadu na otázku, či má alebo nemá prospech z opätovného predaja tovaru alebo poskytnutia služieb v rámci jej uskutočnených zdaniteľných plnení na výstupe. Právo na odpočítanie dane tak možno zdaniteľnej osobe zamietnuť iba pod podmienkou, že sa na základe objektívnych skutočností preukáže, že zdaniteľná osoba, ktorej bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba zakladajúca právo na odpočítanie dane, vedela alebo mala vedieť, že sa týmto nadobudnutím tovaru alebo prijatím týchto služieb zúčastní na transakcii predstavujúcej daňový podvod týkajúci sa DPH zo strany dodávateľa alebo iného hospodárskeho subjektu, ktorý na vstupe alebo na výstupe zasahuje do reťazca týchto dodaní alebo týchto služieb.

133. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že zdaniteľná osoba si nemôže odpočítať DPH, ktorá je uvedená na faktúrach vystavených dodávateľom v prípade, ak sa ukáže, že hoci bolo dodanie uskutočnené, no v skutočnosti nebolo vykonané ani dodávateľom, ani jeho subdodávateľom (napr. preto, že títo nedisponovali potrebnými zamestnancami, hmotnými prostriedkami a aktívami, že náklady na poskytnutie plnenia neboli zaznamenané v ich účtovníctve a totožnosť osôb, ktoré podpísali niektoré dokumenty ako dodávatelia, sa ukázala ako nejasná), avšak až za súčasného splnenia dvoch podmienok, a to, že táto skutočnosť predstavuje podvodné konanie a ak sa preukáže, že vzhľadom na objektívne skutočnosti predložené daňovými úradmi zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že uvedené plnenie zakladajúce právo na odpočet dane bolo súčasťou podvodu, pričom prislúcha vnútroštátnemu súdu túto skutočnosť overiť.

134. V predmetnej preskúmvanej veci mali daňové orgány pri vyrubovaní konaní na výber z dvoch alternatív právneho posúdenia, ktoré záviseli od skutočného stavu veci zisteného pri daňovej kontrole.

135. Podľa prvej alternatívy, pokiaľ by sa v konaní preukázalo, že zdaniteľné obchody neprebehli vôbec, že plnenia deklarované v dôkazoch produkovaných žalobkyňou sa u neho nenachádzajú, resp. preukázane nezanechali žiadnu stopu svojej existencie, proste mu neboli nikdy dodané, potom by bolo namieste konštatovať, že žalobkyňa bola súčasťou skupiny vzájomne prepojených platiteľov dane, pričom títo vykonali viac súvisiacich plnení, ktoré ako celok vytvorili umelú situáciu, ktorej jediným cieľom bolo vytvoriť podmienky potrebné na vrátenie DPH zaplatenej na vstupe. Vtedy by na takéto plnenia daňové orgány neprihliadali a žalobkyňa by bolo možné odprieť vrátenie príslušnej DPH na vstupe.

136. Podľa druhej alternatívy pokiaľ by sa v konaní preukázalo, že zdaniteľné obchody síce prebehli, avšak žalobkyňa bola pritom súčasťou reťazca firiem, v ktorom sa vyskytol daňový podvod, resp. jedna z osôb poskytujúcich zdaniteľné plnenia (alebo viaceré osoby) z reťazca, ktorá vystavila faktúru, sa dopustila nezákonnosti, v takom prípade mohli daňové orgány zamietnuť právo odpočítať hodnotu splatnej alebo zaplatenej DPH, avšak len za predpokladu, že tieto orgány objektívne preukázali, že žalobkyňa vedela alebo mala vedieť, že uvedené plnenie zakladajúce nárok na odpočet dane je súčasťou daňového podvodu zo strany osoby vystavujúcej faktúru alebo iného predchádzajúceho subjektu dodávateľského reťazca. (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-80/11 z 21.06.2012 - Mahagében a Dávid, čl. 50)

137. Pokiaľ ide o medzi účastníkmi spornú otázku týkajúcu sa dôkazného bremena v daňovom konaní, z daňového poriadku vyplýva, že vykonanie dokazovania je primerane rozložené medzi daňovníka a správcu dane. V prípade, že správca dane vykonaným dokazovaním preukáže daňovníkovi, že tovar skutočne nemohol dodať na faktúrach uvedený dodávateľ daňovníka, je povinnosťou daňovníka preukázať, že jeho závery sú nesprávne, alebo označiť skutočného dodávateľa na základe nových dôkazov. Ak daňovník skutočného dodávateľa neoznačí, alebo správcovi dane nenavrhuje alebo nepredloží nové dôkazy alebo neoznámi inú osobu, ktorá by mohla byť skutočným dodávateľom tovaru alebo služby, potom musí niesť dôsledok toho svojho konania, že riadne nepreukázal správcovi dane dodanie tovaru alebo služby v súlade so zákonom.

138. Na tomto mieste k interpretácii § 24 daňového poriadku, najmä s dôrazom na rozdelenie dôkaznej povinnosti medzi správcu dane a daňový subjekt v daňovom konaní, poukazuje krajský súd na pomerne početnú judikatúru Najvyššieho súdu SR (napr. 5Sž-o-KS 29/2005, 5Sžf/97/2009, 8Sžf/51/2010 alebo 8Sžf/9/2012), z ktorej vyplýva, že v prípade, kedy správca dane spochybní reálnosť (preukázanosť) uskutočnenia zdaniteľných obchodov, musí daňový subjekt v daňovom konaní preukázať, že k vynaloženiu výdavkov skutočne na jeho strane došlo.

139. V prípade, ak nie je daňovníkom hodnoverne preukázané, že osoba uvedená ako dodávateľ na dokladoch reálne dodala predmetný tovar alebo službu daňovníkovi, potom nejde o daňový výdavok preukázateľne vynaložený na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov daňovníka. Ak totiž daňovník reálne nepreukáže uskutočnenie zdaniteľného plnenia, je vecou jeho podnikateľského rizika, aby znášal dôsledky tohto konania. Pri uzatváraní obchodov si mal dostatočne zistiť a overiť dôveryhodnosť svojho zmluvného partnera, inak sa vystavuje riziku neuznania takýchto výdavkov za daňové výdavky zo strany daňových orgánov (z rozsudku Najvyššieho súdu SR 8Sžf/9/2012).

140. Daňový subjekt nemusí svoje tvrdenia ním uvádzané v rôznych listinách, pokiaľ nenastane opak, tzn. ak správca dane počas daňovej kontroly, resp. v daňovom konaní nepredloží daňovému subjektu svoje zistenia jasne preukazujúce pochybnosti o jeho tvrdeniach (z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf 101/2009).

141. Už samotné zistenie skutočnosti, že „vystavovatelia“ dotknutých daňových dokladov nepotvrdili alebo dokonca popreli ich vystavenie (ako to vyplýva zo zistení správcu dane počas predmetnej daňovej kontroly), teda spochybnili hodnovernosť žalobkyňou predložených daňových dokladov ako aj v nich zaznamenaných údajov o tovare, jednoznačne spochybňuje vierohodnosť tvrdení žalobkyne o výške výdavkov vychádzajúcich z týchto dokladov a deklarovaných v jeho daňovom priznaní. Na strane žalobkyne v postavení daňového subjektu v danom okamihu nastupuje procesná povinnosť obnoviť dôveryhodnosť spochybnenej výšky jeho výdavkov, lebo žalobkyňa je zaťažená dôkazným bremenom preukázať všetky skutočnosti, ktoré povinne uvádza v priznaní (najmä výšku príjmov, výšku výdavkov a výšku dane).

142. Pre splnenie zákonných podmienok pre uznanie daňového výdavku a následne určenie správnej výšky základu dane nepostačuje, ak daňovník deklaruje prijatie dodávky tovaru alebo služby len preukázaním daňového dokladu ako je napr. faktúra alebo dodací list. Daňové doklady musia na jednej strane jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia a na druhej strane je potrebné, aby bolo preukázané, že k prijatiu tovaru deklarovaného v daňovom doklade reálne aj došlo a to v rámci dojednaných dodávok tovarov a služieb jednotlivými dodávateľmi. Pokiaľ nie sú splnené tieto hmotnoprávne podmienky, nie je možné konštatovať, že daňový subjekt preukázal rozhodujúce skutočnosti, ktoré mali vplyv na správne určenie dane tak, ako bola uvedená v hlásení (daňovom priznaní).

143. Z dokazovania vykonaného správcom dane pri daňovej kontrole, ako je to zrejmé z administratívneho spisu, zreteľne vyplynulo, že tovar fakturovaný žalobkyňou nebol dodaný dodávateľmi uvedeným na faktúrach. Ako je (podrobnejšie) uvedené v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozsudku konatelia jednotlivých dodávateľov žalobkyne dodanie tovaru a vystavenie faktúr popreli alebo minimálne nepotvrdili. Z uvedených dôvodov, ako už bolo skôr vysvetlené, na žalobkyňu prešlo dôkazné bremeno preukázania hodnovernosti jej tvrdení o existencii fakturovaných obchodov. Žalobkyňa nepreukázala, že uvedené tovary a služby dodali na nich označení dodávateľa, počas daňovej kontroly a v následnom vyrubovacom konaní nevyvrátila žiadnymi ďalšími dôkazmi tvrdenia správcu dane, preto dospel súd k záveru, že rozhodnutia daňových orgánov sú vecne správne. Naopak, v jej neprospech svedčila aj skutočnosť, že ako nepravdivé sa ukázali jej tvrdenia o tom, že šoféri disponovali pečiatkami jednotlivých dodávateľských firiem, čo v nej vyvolalo dojem, že sú jej zamestnancami alebo aspoň poverenými osobami. Uvedené tvrdenia celkom jednoznačne vyvrátili zástupcovia skutočného dodávateľa predmetného tovaru (Jatky Moravský Krumlov, spol. s r.o.), ktorí potvrdili, že ich šoféri preberali hotovosť, avšak neodovzdávali žiadne doklady patriace žalobkyňou deklarovaným dodávateľským firmám.

144. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, z ktorej vyplýva, že existencia tovaru nebola spochybnená, súd v prvom rade pripomína, že táto skutočnosť vo vyššie opísanom kontexte nie je takým argumentom, ktorý by poukazoval na možnosť považovať za preukazujúci splnenie zákonných podmienok pre uznanie daňového výdavku a následne určenie správnej výšky základu dane žalobkyňou. Ako bolo skôr uvedené, dôkazy svedčia o tom, že žalobkyňou predložené dôkazy nepreukazujú základnú podmienku pre vznik práva na odpočítanie DPH, a to, že faktúry, z ktorých si DPH žalobkyňa odpočítala, vystavili na faktúrach uvedení dodávateľa predmetného tovaru.

145. K hypotetickej otázke, že ak by sa v konaní preukázalo, že zdaniteľné obchody síce prebehli a žalobkyňa by bola len súčasťou reťazca firiem, v ktorom sa vyskytol daňový podvod, alebo sa dopustila nezákonnosti, v takom prípade je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-80/11 z 21.06.2012 - Mahagében a Dávid, čl. 50, z ktorého vyplýva, že nemožno zdaniteľnej osobe zamietnuť právo odpočítať hodnotu splatnej alebo zaplatenej dane za služby, ktoré jej boli poskytnuté, z hodnoty DPH z dôvodu, že osoba, ktorá vystavila faktúru vzťahujúcu sa na tieto služby alebo jeden z jej poskytovateľov, sa dopustila nezákonnosti a bez toho, aby tento orgán objektívne preukázal, že samotná dotknutá zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že uvedené plnenie zakladajúce nárok na odpočet dane je súčasťou daňového podvodu zo strany osoby vystavujúcej faktúru alebo iného

predchádzajúceho subjektu dodávateľského reťazca. Európsky súdny dvor vo svojich rozhodnutiach Optigen Ltd (C-354/03), Fulcrum Electronics Ltd C-353/03) a Bond House Systems Ltd (C-484/03) konštatoval, že uplatnenie nároku na odpočet dane na vstupe u osôb povinných k dani, ktorých plnenia boli v rámci reťazca poskytnuté s úmyslom dopustiť sa podvodu, alebo pokiaľ ich plnenia nasledovali v dodávateľskom reťazci, kedy tieto osoby o podvodnom konaní nevedeli, alebo nemohli vedieť, nemôže byť týmto osobám odopretý. (3 Sžf 1/2010 zo dňa 19.08.2010). V rozhodnutí vo veci Kittel (C-439/04) bola táto zásada spresnená tak, že vo vzťahu k nedbanlivosti a úmyslu je Európsky súdny dvor tohto názoru, že osobe povinnej k dani, ktorá vedela alebo musela vedieť, že prijatím určitého plnenia sa bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom v oblasti dane z pridanej hodnoty, môže byť uplatnenie nároku na odpočet dane odopreté.

146. V daňovom konaní nebola preukazovaná (ani to nebolo potrebné) aktivita žalobkyne v rámci spomínaného reťazca firiem. Išlo o existujúci tovar, tento sa musel napokon na trhu umiestniť a to aj prostredníctvom žalobkyne, ktorá ho predávala v maloobchode konečným spotrebiteľom. Či mala žalobkyňa vedieť o svojej účasti na reťazci, v ktorom sa porušili daňové predpisy, je zistenie, či žalobkyňa mala a mohla prijať také opatrenia, ktoré by vylúčili podvodné konanie, resp. jej účasť na takom konaní. Nárok na odpočet dane by preto bol daný, ak by žalobkyňa o zámere skrátiť daň nevedela a ani vedieť nemohla s prihliadnutím na všetky objektívne okolnosti.

147. Poukazujúc na judikatúru Európskeho súdneho dvora a už spomínanú judikatúru Najvyššieho súdu SR, krajský súd zdôrazňuje skutočnosť, že základným predpokladom pre riadne fungovanie podnikateľa je aj to, že tento musí mať vedomosť nielen o obsahu a rozsahu svojej podnikateľskej činnosti, ale musí mať vedomosti aj o subjektoch, v spolupráci s ktorými tak čini, a to v rozsahu relevantnom pre preukázanie spolupráce. Ak takéto vedomosti podnikateľovi preukázateľne chýbajú, potom v danom prípade ide o výkon práva na podnikanie, ktorý nepožíva v zmysle § 264 Obchodného zákonníka právnu ochranu, tzn. pochybnosti správcu dane o pravdivosti údajov uvádzaných daňovým subjektom sú v zmysle zásady obsiahnutej v ustanovení § 3 ods. 3, daňového poriadku oprávnené. Súd sa stotožnil so žalovaným v tvrdení, že znalosť svojich obchodných partnerov nie je nadštandardnou požiadavkou správcu dane, ale základným predpokladom riadneho obchodného styku. Výber dôveryhodných obchodných partnerov je primárnou záležitosťou daňového subjektu, ktorý je zodpovedný za dôsledky svojich rozhodnutí.

148. Skutočnosť, že v predložených daňových dokladoch deklarované dodávky mäsa zrealizovala žalobkyňa s pánom F., ktorý za „dodávateľské“ firmy nosil potrebné doklady pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane, pričom však ale nebol osobou oprávnenou konať za uvedené subjekty. Túto skutočnosť si žalobkyňa nepreverila a navyše nevedela ani hodnoverne vysvetliť, prečo od pána F. preberala uvedené firmy ako dodávateľov. Za veľmi podstatné v tomto smere považoval súd zistenie správcu dane, že v prípade, ak sa niektorá firma stala problémová, teda u nej začala napr. daňová kontrola, ihneď ju pán F. nahradil inou (ďalšou) firmou, ktorej pozadie žalobkyňa takisto nepoznala. Za nedôležitý nemožno považovať fakt, že tok tovaru dodávaný žalobkyni pred obdobím spolupráce s pánom F. a počas tejto spolupráce sa prakticky nezmenil, ale zmenil sa len tok faktúr, kedy medzi reálneho dodávateľa a žalobkyňu fakturačne vstúpili ďalšie fiktívne obchodujúce spoločnosti bez zjavného ekonomického účelu. Obchod, o ktorom svedčí len existencia formálnych dokladov, nevystihuje reálnu podstatu a ekonomický účel podnikania. V takom prípade by sa dalo hovoriť o podieľaní sa na zneužití práva vyplývajúceho zo zásady neutrality DPH všetkými vyššie uvádzanými zúčastnenými článkami obchodného reťazca. Z uvedeného možno celkom jednoznačne vysloviť názor, že žalobkyňa mala vzhľadom na všetky okolnosti vedieť, že predmetné plnenie zakladajúce nárok na odpočet dane je súčasťou daňového podvodu zo strany osoby vystavujúcej faktúru alebo iného predchádzajúceho subjektu dodávateľského reťazca.

149. Z vyššie uvedeného pre súd vyplynulo, že daňové orgány oboch stupňov dostatočne zistili skutkový stav a správne vykonali dokazovanie v súlade s § 24 daňového poriadku, zistený skutkový stav po právnej stránke správne posúdili svoje rozhodnutia i dostatočne určite, zrozumiteľne a preto preskúmateľne odôvodnili. Po preskúmaní veci súd konštatoval, že neboli zistené žiadne porušenia zásad daňového konania, pričom daňové orgány vykonali riadne dokazovanie a žalovaný prihladol na všetko, čo vyšlo v daňovom konaní najavo.

150. Z uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že námietky uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutých rozhodnutí. Postup žalovaného ako aj preskúmané rozhodnutia boli v súlade so zákonom a preto súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

151. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 168 ods. 1 v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keďže si náhradu, hoci bol v konaní úspešný, nežiadal.

152. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 S.s.p.).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 S.s.p. uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).